

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Min JEsu vil jeg, intet meer

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Min JEsu vil jeg, intet meer", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 290*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid122503/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Som JEsus dig har givet,
 Hold den, trods verden, vel i agt,
 Vær derved glød og uforsagt
 I døden og i livet,
 Men staa
 Derpaa
 Som en klippe
 Ey at slippe
 Denne ære,
 Lad dig slangen ey besnære.

2. Om den Aandelige Forening med JEsu.

Nr. 236.

Mel. Alleeneste Gud i himmerig.

Min JEsu vil jeg, intet meer,
 Mit hierte har hand inde,
 Mit øye efter ham kun seer
 Og alle mine sinde, 465
 Al verden vil jeg glemme heel,
 I hende kand jeg ingen deel
 Min siel til baade finde.

2. Ney dertil er min aand for god,
 Og sielen alt for dyre,
 At hun sin lyst i verden lod
 Og jordens sager styre,
 Hun alt for fin en brudgom har,
 At gjøre sig til verdens nar
 For saadan skiden hyre.

Nr. 236. 437.

Nr. 236. Oversættelse. Melis JEsus ligt mit in dem sinu, forfatter? Sebr. s. 1041. Salmes bygger på Hæjsangen med brudgommen forstillet om Jesus, brudea om sjelen. — 1, 1: vil] attråer. — 1, 2: har inde] besieder, ejer. — 1, 4: alle mine sinde] hele mit sind. — 1, 7: baade] gavn. — 2, 2: dyre] dyrebør. — 2, 3-4: uinføder, hvad der lå i dertil (L. F.), nemlig at hun skulle lade sin lyst styre (Gjættelsestil) i verden og de jordiske indliggender (jordens sager). — 2, 6: til, at hun vil gøre sig til verdens nar: lade sig narre af verden. — 2, 7: hyre] løn.

3. Ney uden dig er alting sort
 Udi min sieles øye,
 Hvad verden kalder høyt og stort,
 Det kalder jeg kun møye,
 Til himlen figer dag og nat
 Mit hierte, der dig frit, min skat!
 At kysse i det høyc.

4. Min konges øye, som en soel,
 Saa liflig ad mig vinker,
 Jeg holder mig op til hans stoel,
 Hans ansigt mod mig blinker,
 Hand giver mig et favne-lag,
 At verden efter denne dag
 Alt mere ad mig stinker.

5. Du est min ven med liv og blod,
 Min nærmeste forvandt,
 Som mig ved korsets pine lod
 Din kjerlighed forpante,
 Bort verdens veaskab, din bedrift,
 Udvorles smil, indvortes gift
 Af satans første plante.

6. Min brudgom, du mig elsket har,
 I mine spæde aare,
 Da jeg endnu din fiende var,
 Du lodst dig for mig saare,
 Gjør saa forelsket mig igien,
 At jeg til dig maa svømme hen
 I kjerlighedens taare.

3, 2: *min* mit *Ji*. 4, 1: *øye* øyne *Ji*. 4, 3: *holder mig* *Ji*. måske trykkefej for *helder mig*, orig.: Auf deinem hohen goldenen thron Ich mich in demult lehne.
 5, 1: *est* er *Ji*. 5, 4: *lodst* lod *Ji*.

3, 5: *figer*] haster. -- 4, 3: *op til*] nær til. -- 4, 4: *blinker*] skinner, lyser. -- 4, 6: *at*] så at. -- 4, 7: *ad mig stinker*] er mig modbydelig, jfr. 1. Sam. 13, 4: Israæl stinker for Filistæernes. -- 5, 2: *forvandt*] slægtning. -- 5, 4: *forpante*] tilsløre ved pant. -- 5, 5: *din bedrift*] hvad du udøver. -- 5, 7: *af satans første plante*] edvurden af Satans ypperste giftplante. -- 6, 2: *aare*] år. -- 6, 3-5: Rom. 5, 8, 10. -- 6, 5: *igien*] til gengæld.

Ja amen lad det evig staae,
Og tryk dit eget segl derpaa,
At det skal amen blive.

11. Og efterdi du byder, at
Jeg alting skal forsage,
Og dig min eneste og skat
Allene favne-tage,
O giv mig da Rebekkæ mod,
Der slægt og venner efterlod,
Glad royste til sin mæge.

12. At verden gaaer sin sikre gang,
Som vinden dem vil føye,
Men døms-dags qvalm vil blive trang
For deres hore-øye,
Saa fører mig min Isaak
467 Ind i sit bertigheds gemak,
Mig evig at fornøye.

13. Hvor glad vil jeg da kysse dig,
Og ofte favne-tage,
Naar ingen synd kand søngste mig,
Og ingen sorg mig plæge;
Naar all det man for øyne seer,
Er nyt og sødt, og ad os leær
I hindens bryllups-dage.

11, 5: *Rebekkæ*] *rebecca* 12-3. *Rebekka* 14-7. formentlig trykkefej; digterens sædvane er at give de bibelske egennavne latinisk højning. 12, 3: *døms-dags*] *dom-days* 12. jfr. nr. 250, 7, 1.

10, 5 tager ja-orDET fra troslovsen (dåben) op med det endnu højtideligere bekræftelsesord *amen*; 1. 6-7 beider om, at Jesus vil føje sin bekræftelse til, for at det hele kan blive utvækkeligt; *at det skal amen blive*. Det hebraiske ord *amen* er af en stamme, der betyder at være fast; herudfra forstår man, hvad det vil sige, at noget er *amen*; jfr. nr. 283 (Nicolaj Brorsons salme), v. 1, hvor det hedder: *Amen er hans (Jesus) aand og ord. . . Amen er hans daab og bær* o. s. v.; i Joh. Åb. 3, 14 kaldes Jesus »Amen, det trofaste og sande vidne»; jfr. nr. 146, 7, 10. -- 10, 6: *seg!*] jfr. nr. 63, 14, 2-4. -- 11, 1-2: *Lk. 14, 31*. -- 11, 5-7: 1. Mos. 24, 58-61. -- 12, 2: *vinden*] om modber. -- 12, 3: *qvalm*] lyk luft, søg; der tænkes måske på dommedags ildprøve, 1. Kor. 3, 13. -- 12, 4: *hore-øye*] det bibelske, især gammeltestamentlige, billede af utroskab mod Herren som ægteskabsbrud, se f. eks. Hos. 1, 2. -- 12, 5-7: 1. Mos. 24, 67. -- 12, 5: *min Isaak*] Jesus som brudgom, svarende til Rebekka i v. 11; *Isaak* udtalt i 3 stavelser. -- 12, 6: *gemak*] værelse.

14. Kom brudgom, see din brud er klar
 I al sin pynt og rede,
 Kom, mig, som du trolovet har,
 I brude-sal at lede,
 Gjør ende paa den sorg engang,
 Hvi i min trængsels nat saa lang,
 Hvor længe skal jeg svede?

15. Naar skal jeg høre dog din røst:
 Kom hid, min brud og due,
 Som har foraget verdens lyst
 I aandens rene luc,
 Jeg strækker mine arme ud,
 Kom, favn mig, nu skal, milde brud,
 Dig ingen mere kue.

16. Hvem bringer mig det budskab: See!
 Din brudgom er til stede,
 Og alle fromme hierter lee
 I JEsu høytids glæde?
 Hvor vil jeg da, hvor vil, hvor vil
 Jeg hastig, trøstlig, lystig til
 Min søde JEsu træde!

Nr. 237.

Mel. Nu vel en vær frisk til made.

J E s u s.

Hvo er denne fyrste-datter,
 Der saa prægtig her gaar frem,

16, 4: *høytids*] *høgheds* 12-2, jfr. nr. 149, 1, 1.
 Nr. 237, 12-7, 1, 1: *datter*] *dautter* 12-7.

14, 2: *rede*] *røstyr*. — 15, 2: *min brud og due*] *Hejs. 3, 11; 4, 8 flg.; 5, 2*. — 16, 4: *Heligånden*, tænkt som en *reascende* lid. — 16, 1-2: *Mt. 28, 6*. — 16, 4: *høytid*] her sikkert = *bryllup*; originalet har i 1, 2: *die noehzeit* ist erschienen.
 Nr. 237. Oversættelse. Wer ist diese fürsten-dame, A. Fritsch, *Schr.* s. 1032. Salmen er væsentlig en mosaik, sammensat af ord fra brudgommens og brudens gensidige lovprisning i *Hejsangen*; et par steder fra Esters bog og et fra Sl. 45 er henrykket i v. 2-3. — V. 1: *Hejs. 6, 10; 7, 1* (*den fyrstedatter, nu: den ædelbårene*).